

žiganja na teh zemljiščih nikakor ne mogli opraviti v jeseni ali spomladi, saj je vendar nasledek požiganja vselej le naprava pepela, ki je zemlji gnoj, — gnojí se pa najbolj povsod le v jeseni ali spomladi zemljiščem. Čemu ravno tedaj tukaj drugač? — Ako je komisija, kakor pravite, Vaše želje za pravične in koristne spoznala, morala jih je tudi zapisati v protokol, in jih deželnemu odboru vedeti dati. Ali bo to storila ali ne, tega ne vemo; da pa Vaše želje pridejo pred deželni zbor, treba, da napravite pismeno prošnjo do njega, sicer deželni zbor nima nič pred seboj, kar bi v prevdarek vzel, ker se od njega ne more zahtevati, da bi za vse to vedel, kar v časnikih stoji. Pismena prošnja (peticija) do deželnega ali državnega zbora pa se navadno izroči kakemu poslancu, da jo podá zboru. Tako storite tudi Vi in svojo prošnjo do deželnega zbora izročite svojemu zastopniku. Ali se bo môgla vslišati tako, da postave ne podere, bode se pokazalo še le po tem, ko se bojo v pismu Vašem vzroki na drobno brali, za kaj bi ravno pri vaših zemljiščih izjeme treba bilo memo družih.

## Letošnja sviloreja v Boštanju na Dolenskem.

Veselo je brati po časnikih, kako marljivo se se tu in tam na Kranjskem kmetovalci in tudi drugi poprijeli sviloreje. Pa tudi pri nas nismo držali križema rok. Pridelali smo trije 240 funtov zdravih kokonov. In sicer po tej poti: gosp. Lojze Dermelj je dal meni in Francetu Planincu semena brez plače, kolikor sva ga zahtevala. Jez sem napravil svojo galetó kar v šolski sobi. Vsa reja črvičev se je tedaj godila pred očmi šolarjev. Otroci so veselo ogledovali, kako se črviči redijo in svila pridobiva. Radi so tudi pomagali črvičem murbovo listje polagati, in jim lese snažiti. Dajal sem tudi nekterim otrokom po nekoliko črvičev na dom, da so jih sami izredili. In res so se jim prav lepo v kokone zapredli. V vsaki vasi imajo zdaj nekoliko semen za črviče. \*) Pa tudi murbovih dreves se jim ne manjka, ker je naša fara dobro previdena ž njimi. Sam gosp. Lojze Dermelj jih je posadil 500; Anton in Janez Planinec vsak po 200; v šolski drevesnici jih raste še zdaj čez 600, akoravno smo jih že letos čez 300 razdelili med naše farane. Tako se je nadjati, da bo sčasoma pri nas sviloreja dosegla visoko stopinjo. Ko smo pri nas osnovali šolsko drevesnico, n smo pričeli murbovo seme sejati, so se nam nekteri kratkovidneži zeló posmehovali in nam svéte dajali, naj bi se raje kaj družega sejalo na vrt, kakor pa ta prazna reč. Al zdaj, ko so čuli, da smo za pridelane kokone lepe denarce dobili, ne čislajo zdaj nobenega drevesa bolj, kakor murbo. Vsaki si želí murbovih dreves nasaditi, in tako začeti koristno svilorejo. Bog daj srečo!

Florijan Kaligar, učitelj.

## Starozgodovinske stvari.

### Starinski denarji najdeni v trbovljski fari.

Spisal Davorin Trstenjak.

Lani julija meseca so v vesi imenovani Doberna,  $\frac{3}{4}$  ure od trbovljske farne cerkve, izkopali več kakor 400 starinskih denarjev, ktere je gosp. Knabl popisal v časopisu „Mittheilungen zur Erf. von Baudenkmalern sl. XII — XIV“, kjer je lahko tudi vidiš litografirene.

Samo na enem denarji najdeš možko bradato obličje, na drugih je izobražen konj ali sam, ali da nad

njim še vidiš kolesce, in to pričuje, da sta to simbola solnčnega božanstva. Na nekterih se najdejo črke T. I., na enem pa O. T. E. Kaj te črke pomenijo, bode se težko dalo odločiti.

Obširni popis se lahko bere v omenjenem časopisu; jaz samo hočem tukaj govoriti: čegave da so?

Gosp. Knabl sledí po narodnosti onega, ki je ta zaklad zakopal in piše: „Eine weitere Frage könnte gestellt werden, welcher Nationalität derjenige war, der den Schatz vergrub? Allein diese beantwortet sich von selbst, wenn man weiss, dass die Bewohner in der Nähe des Fundes noch in den ersten christlichen Jahrhunderten \*) „Kelten“ waren, wie eine am 15. Mai 1867 entdeckte und in der Fialkirche ( $\frac{1}{4}$  Stunde von Doberna gelegen) H. Kreuz in Retje eingemauerte Inschrift bezeuget, welche die Namen: Diastvamar, Ibliend, Coma, Chilo und Solimara nennt“.

Da bi nam gosp. Knabl bil povedal, kaj ta imena v keltščini pomenjajo, in jeli so po gramatičnih pravilih keltskega jezika složene, prav hvaležni bi mu bili; al že prvo ime možko: DIASTVAMAR nima keltiškega stroja, ker vezilnika a keltiščina nepozná, dobro pa ga pozná slovenščina; primeri imena: Velkavrh, Pustavrh, Hudabiunik itd. za: Velko — Pustovrh itd., toraj Djastvamar stoji dialektično za Djastvomar. Ker je mar enako s severnoslov. mer, mër, mir, primeri imena štajarskoslovenskih vesi: Godemarci, Vitomarci; toraj sufiks v pomenu: clarus, inclitus = slav. Tako nam tedaj ostaja razlaga besede Djastvo; ta pa druga ni kot starobolgarska дѣйство, djestvo, ἐνέργεια, дѣйствити, djestviti, ἐνέργειν. Djastvamar je toraj ἐνέργεια clarus.

Da so po djestvu nekdanji Slovani pridevali otrokom svojim imena, pričujejo staroruski: дѣя, Djeja, starosrb.: дѣяна, Djejana, дѣянь, Djejan, ἐνεργής, efficaх. (Glej: Monum. Serb. 1434. 1362. in Moroškim Imenoslov. Slavj. str. 82.)

Ravno tako je ime IBLIEND slovensko po koreniki in obliki, in se vjema z novoslov. Ibljed; zavoljo sufiksa primeri staroslov. ягнѣд, beri: jagnend, novoslovensko jagned, populus nigra. Ibljend iz temata *ib*, iz ktereга staroslov. imena: Ibor, Ibro. Ibar. Iba pomenja: salix, toraj Ibljend človek v iblji, v kraji, kjer ibe rastejo, rojen.

Tudi ime Koma je slovensko, in pomenja: okrogla, rotunda, odtod komol, diminut. komolec. Pri starih Rusih najdemo imena: Komo, Kom, pri Polacih: Komor in Kom, dalje Koman (Moroškin l. c. str. 102.).

Ime Kilo najde sorodnike v staropoljskih imenih: Kil, Kiles, v gorenskih Kilan itd., brž ko ne po lastnosti trupla primeri: kila, hernia, kilav, negoden, immaturus.

Solimara pomenja to, kar Solislava, ktero ime se najde v staro-moravskih listinah; primeri še imona: Solirad (Codex Pol. Major 1136. 2), Solimaz, Salimazovič (Ipatiejevski Ljetop. 1159) itd.

Tudi v Trbovlji so najdeni rimski kameni, na katerih najdemo več slovenskih imen; jaz samo navajam ime Ninassa = Ninaša; zavoljo sufiksa primeri imena: Adaša, Domaša, Panaša, Ljubaša, Rantaša. Ninaša najde sorodnike v staromoravski: Ninej, Ninic, Nino, staročesk.: Ninoh, Ninoš, dalje v imenih: Ninognjev, Ninomysl, Ninoslav; primeri še imeni moravske vesi: Ninašov, česki: Ninonice, štajarskoslov. Ninovo itd.

\*) Če še „in den ersten“, toraj v prvem, drugem in tretjem stoletji — kam pa so zginili v četrtem, petem, šestem? Zgodovina nam nič ne pové, in tudi ne more, ker niso nikdar bili tukaj stanovitni prebivalci.

Pis.

\*) To je očitne hvale vredno početje.